

Nr. 8. Juli 2008

MEDEDELSER

60. Varetægtsfængsling - Retshåndhævelsesarrest - Ikke i forbindelse med butiksrøveri efter § 288, stk. 1, nr. 2
61. Beviser - Vold mod politiet - Frifindelse - Ungdomshuset
62. Vold, grov - Frihedsberøvelse, ulovlig - Blufærdighedskrænkelser optaget på mobiltelefon - Piger i forening - Betingede domme, delvist - Erstatning - Anger Management
63. Trusler - Betinget straf - Langvarig sagsbehandling
64. Anklageskrifter - Narkotika
65. Beviser - Fotokonfrontation uden forsvarer - Frifindelse
66. Trusler - Bomber - Betinget straf
67. Forsvarere - God advokatskik - Ukorrekt henvendelse til sagkyndigt vidne - Retslægerådet
68. Forsvarere - Misbrug af stilling - Ukorrekt henvendelse til vidne - Bøde
69. Udvisning - Varetægtsfængsling efter dom - Proportionalitet - Langvarig sagsbehandling
70. Røveri - Udvisning betinget og ubetinget - Medvirken

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Amagertorv 11, 3.
1160 København K, Telefon 3315 0102
Telefax 3314 1933

Varetægtsfængsling - Retshåndhævelsesarrest - Ikke i forbindelse med butiksrøveri efter § 288, stk. 1, nr. 2

Retsplejelovens § 762

T havde iflg. sigtelsen tildelt en sikkerhedsvagt et knytnæveslag i ansigtet og undløbet med varer for 3.800 kr. fra et supermarked. Retten fandt ikke grundlag for at fængsle på retshåndhævelsesarrest efter § 762, stk. 2, nr. 1.

Københavns Byrets afdeling for Grundlovsforhør nr. SS 90-8490/2008, 19/4 2008

T var fremstillet i grundlovsforhør med sigtelse for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, jfr. § 21, ved dagen i forvejen i et supermarked at have tildelt en sikkerhedsvagt M et knytnæveslag i ansigtet, hvorefter T forsøgte at undløbe med div. købmandsvarer til en samlet værdi af 3.814 kr.

T nægtede sig skyldig i røveri, men erkendte tyveri af 4 flasker vin. Han forklarede bl.a., at han havde fået en del at drikke og ville i Brugsen med de tomme flasker. Svingdøren ved parkeringspladsen, hvor flaskeindleveringen var, stod åben. Han stillede sine flasker i automaten og fik en bon. Der var åbent ind til forretningen. Han tog 3-4 flasker vin, som han lagde i en rygsæk. På vej ud mødte han vagten og sagde på forespørgsel, at han gjorde rent. Da vagten bad om ID, løb han. Han havde rygsækken over skulderen. Han havde ikke slået vagten og kendte ikke til nogle henstillede poser med madvarer.

T var i 2005 straffet med 40 dage betinget for vold efter § 244 og ved en tidligere dom i 2005 for trusler efter § 266 med fængsel i 20 dage.

Anklagemyndigheden begærede ham fængslet i 18 dage efter RPL § 762, stk. 2, nr. 1.

Retten afsagde følgende KENDELSE:

"Efter de foreliggende oplysninger, herunder navnlig forurettede M's forklaring, er der en særligt bestyrket mistanke om, at anholdte har gjort sig skyldig i røveri.

Under hensyn til oplysningerne om omstændighederne ved forholdet skønnes hensynet til retshåndhævelsen imidlertid ikke at kræve, at anholdte ikke er på fri fod. Herefter er betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1 ikke opfyldt.

Thi bestemmes:

Anholdte T løslades."

- oo0oo -

Forsvareren henviser til tilsvarende afgørelser i Lf.Medd. 97/2003 og 84/2007.

Landsforeningens Meddelelse 61/2008

Beviser - Vold mod politiet - Frifindelse - Ungdomshuset

Straffelovens § 119

Politiet rejste tiltale mod T for at have kastet kanonslag mod politiet i forbindelse med demonstrationerne i marts 2007 vedr. Ungdomshuset. Der var blevet anholdt en anden person sammen med T, men der var ikke nærmere oplysninger om denne i sagen. Da rettens præmisser er meget korte, gengives bevisførelsen her uforkortet.

Københavns Byret SS 4-17396/2007, 23/4 2008

T på 16 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og fyrværkerilovens § 7, jfr. § 2, "ved den 3. marts 2007 ca. kl. 23.35 på Nørrebrogade ud for nr. 166 i København N, ved vold eller trussel om vold at have overfaldet nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, at have kastet ikke under 5 kanonslag eller lignende, hvoraf de 3 eksploderede, mod det tilstedeværende tjenestegørende politipersonale."

Der var påstand om fængselsstaf. T påstod frifindelse.

4 politifolk B - E afgav forklaring.

Resten er citat af dommen:

"**Tiltalte** forklarede, at han den aften stod på gaden iført hvid jakke og lyse jeansbukser. Der var meget politi, men ikke så meget ballade. Folk råbte og han stod ca. 50 meter fra politiet sammen med nogle venner. Ca. 3 meter fra ham stod en person, som han ikke kendte, men som han så kaste kanonslag mod politiet. Personen var iført næsten det samme tøj som tiltalte, en lys trøje og lyse bukser, dog lidt mørkere end tiltaltes bukser. Han blev anholdt samtidig med den person og i bussen talte han med personen og fik oplyst, at han hedder Muhammed og kommer fra Helsingør. Ved afhøringen på politistationen fortalte han ikke i første omgang, at han

havde set denne person kaste kanonslag, fordi han var bange for, at personen ville vente uden for politistationen. Tiltalte vendte efter sin løsladelse tilbage samme dag til politistationen og ønskede nu at afgive forklaring om denne person, men fik at vide, at han måtte komme en anden dag. Han tror, at han den dag lavede en aftale med politiet om, at han skulle komme til en ny afhøring. Ved anholdelsen havde han en lighter i lommen. Han ryger. Han har ikke på noget tidspunkt kastet kanonslag mod politiet.

Politiassistent B forklarede, at han var på arbejde den 3. marts 2007. Det var en hektisk aften, hvor der blev kastet blandt andet kanonslag og sten mod politiet. Han mener, at han var chauffør i en gruppevogn og så en person, der kastede kanonslag. Han sad sammen med sin gruppe i vognene og kan ikke huske om der var tjenestegørende politi udenfor vognene. De kørte frem mod den person, som vidnet mente, havde kastet kanonslaget, og gruppen anholdt den person, som de havde haft frit syn til hele tiden. Der var muligvis også en anden, der blev anholdt på det pågældende tidspunkt, men vidnet husker ikke nærmere herom. Foreholdt afhøringsrapport af 13. juni 2007 side 2, andensidste afsnit forklarer vidnet, at det er korrekt gengivet og at de var en 3-4 vogne i gang og han ikke ved hvad andre foretog sig. Foreholdt samme rapport side 2, signalement af A, forklarede han, at han ikke husker præcist, hvad han har sagt på det punkt men at han kan huske, at det var noget med noget hvidt tøj, men at han ikke kan huske om det var jakken eller bukserne, der var hvide.

Politibetjent C forklarede, at han var med i en gruppevogn og dannede bagtrop ved Nørrebros Runddel. Der stod en større gruppe unge og to personer, iført hvidt tøj, trådte ud af gruppen og en af disse personer kastede ca. 3 kanonslag mod gruppevognene. Det første gik ikke af, men de to næste gik af. Delingen kørte frem og anholdt de to personer i hvidt tøj. Han kunne ikke skelne mellem, hvem af de to personer, der havde kastet og havde ikke hele tiden visuel kontakt med de to personer. Han mener ikke, at der var nogen, der løb fra stedet, idet de lavede en afskærmning med gruppevognene. Han mener, at de anholdt begge to for at helgardere men mener, at gruppeføreren sagde, at de skulle anholdes, da de begge havde kastet.

Politibetjent D forklarede, at han var med i en gruppevogn, og at der blev kastet kanonslag mod vognene. Han så ikke, hvem der kastede, men fik udpeget en gerningsmand, der skulle være iført hvide bukser. Han husker ikke hvem, der fortalte ham, at gerningsmanden var iført hvide bukser. Han foretog anholdelsen af tiltalte og udfyldte blanketten. Der blev på samme tidspunkt anholdt en anden person, der var iført lyse bukser. Han husker ikke, om det var hvide bukser, og han var måske lidt højere end tiltalte. Han havde ikke noget med den anden anholdelse at gøre. Han tog

kontakt til de kollegaer, der havde set kastet og anførte disse på blanketten som vidner. Foreholdt afhøringsrapport af 17. april 2007, side 2 sidste afsnit forklarede vidnet, at han har sagt sådan til den afhørende betjent. Han kan ikke være sikker på, at der ikke er sket en misforståelse i relation til udpegning af den rette gerningsmand. Begge de anholdte sad bag i gruppevognen, da betjentene foretog udpegning.

Politibetjent E forklarede, at 50-100 mennesker lavede ballade. Han sad i gruppevognen og så en person kaste et kanonslag, der ramte ved siden af bilen. Personen forsvandt ned af en sidegade, men vendte tilbage. Han udpegede personen, der blev anholdt. Han var ikke med ved selve anholdelsen. Efterfølgende udpegede han gerningsmanden, der sammen med nogle andre blev stillet op af en bil. Da han den 17. april blev forevist billederne af tiltalte, kunne han ikke genkende ham.

Personlige oplysninger.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 3. marts 2007 til 4. marts 2007.

Rettens begrundelse og afgørelse.

Forhold 1 og 2

Retten finder ikke, at der er ført det til domfældelse fornødne bevis for, at tiltalte er skyldig. Retten har tillagt det betydning, at der kan være sket en forveksling med den person, der blev anholdt samtidig med tiltalte. Tiltalte frifindes derfor.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T frifindes."

Landsforeningens Meddelelse 62/2008

Vold, grov - Frihedsberøvelse, ulovlig - Blufærdighedskrænkelse optaget på mobiltelefon - Piger i forening - Betingede domme, delvist - Erstatning - Anger Management

Straffelovens § 58, § 232, § 245 og § 261, erstatningsansvarslovens § 26

Længerevarende grov og krænkende vold, blufærdighedskrænkelse og frihedsberøvelse begået af 7 piger i alderen 15-18 år mod jævnaldrende pige K, der var lokket til at besøge en af de tiltalte i dennes lejlighed. Straffe mellem 4-6 måneder, heraf 3 måneder betinget. K påstod og fik tillagt 20.000 kr. i godtgørelse

efter EAL § 26. En af de dømte piger blev som led i vilkårene for den betingede dom pålagt behandling i "Anger Management".

Københavns Byret SS 3.27258/2007, 21/5 2008

7 piger i alderen 15 til 18 år, A - G, var tiltalt i sagens forhold 2-4 for grov vold efter straffelovens § 245, § 232 og § 261, til dels forsøg, ved i august 2007 at have tilbageholdt en pige K i en lejlighed, brændt hende i panden med en cigaret, slået hende i ansigtet, sparket hende i maven, slået hendes hoved mod en sengekant, spyttet på hende og hældt ketchup over hende, revet hende i håret, med en cigaret afsvedet dele af dette, vredet hendes ben om, barberet hendes ene øjenbryn af, afklædt hende og med en kuglepen tegnet på hendes krop, ligesom de rakte hende en kniv og sagde, at hun skulle skære i sig selv, før de ville slippe hende fri, hvilket hun imidlertid nægtede.

Tilbageholdelsen skulle have varet 3 timer, jfr. § 261, stk. 1.

I forhold 3 var de tiltalt for blufærdighedskrænkelser, idet de med vold eller den i situationen liggende trussel om vold flere gange havde tvunget K til at tåle, at de trak hendes bukser og underbukser ned, så hendes underliv blev blottet, alt imens de tiltalte med en mobiltelefon optog episoden på video.

G på 16 år var derudover tiltalt i forhold 1 for en måned tidligere at have sparket en anden pige i hovedet uden for et diskotek, straffelovens § 244.

Der var påstand om fængselsstraf. De tiltalte påstod frifindelse, dog at 3 af dem, B, C og G, erkendte sig delvis skyldige i forhold 2, bl.a. ved at have spyttet på K, C yderligere ved at have brændt K i panden og sparket hende i maven, og G ved at have slået K i ansigtet med flad hånd.

K påstod og fik også tillagt 20.000 kr. i godtgørelse efter EAL § 26.

Dommen er på 28 sider, og de tiltaltes forklaringer gengives kun meget kort i referatet her.

A forklarede i forbindelse med grundlovsforhør, at hun havde lært K at kende via sin ekskæreste, fordi han var sammen med A og K samtidig. Hun havde den pgl. dag besøg af K i sin lejlighed. Flere af de medtiltalte ankom - også nogle, hun ikke kendte.

De talte om de skænderier på kryds og tværs, der havde været. K havde været indblandet i det hele. A havde ikke slået, men revet K i håret flere gange. De havde alle ketchup på sig. Der var ingen, der brændte K med en cigaret. Det var meningen, at K skulle have en lærestreg, men der var ikke planlagt noget specielt. Under hovedforhandlingen fragik A, at man havde talt om, at K skulle have en lærestreg. Til gengæld havde A set, at C havde brændt K i panden med en cigaret og oversprøjtet hende med ketchup. Når de havde bukserne af K, var det for at se, om hende knæ var gået af led.

C blev under sin forklaring foreholdt, at hun til politiet havde forklaret, at det var rigtigt, at K blev forhindret i at forlade lejligheden. C bekræftede under hovedforhandlingen, at det lå i luften, at K skulle blive i lejligheden. Hun vedgik at have brændt K med en cigaret, fordi hun var sur over hendes sms'er.

G forklarede bl.a., at hun askede K i håret, fordi hun syntes, at K var ulækker.

Vedr. bevisførelsen i øvrigt var der vidner, der havde overværet sparket i forhold 1. Én havde hørt, at pigen, der sparkede, hed (... fornavn på G...).

K forklarede bl.a., at hun havde været veninde med A gennem ½ år. A havde samme morgen inviteret K til en fest. A var alene, da hun kom, men kort efter kom en række piger, og K blev klar over, at A havde lokket hende i en fælde. C lagde ud med at tage hendes mobiltelefon og skubbe hende tilbage i sofaen. De andre skubbede også. C brændte hende med en cigaret i panden og rev hende i håret. Siden hældte C ketchup over hende, herunder i munden, mens A holdt fast.

De andre piger grinede og opfordrede C og A til også at slå vidnet og tage hendes tøj af. Hun fik slag og spark i maven.

A og G knappede hendes bukser op og trak dem ned til knæene. Hun fik flere gange knaldet hovedet ind i sengen af G. Da pigerne var bange for, at hun skulle skrigge op, fik hun proppet en våd klud i munden.

Vidnet forklarede om øjenbryn barberet af af E, og at G havde prøvet at brække hendes ben ved at stå på det, og at B filmede hendes blottede underliv. Det var A, G, C, B og E, der var de mest aktive. D og F kiggede på, men syntes, at det var sjovt. De råbte alle skældsord efter hende.

Det virkede, som de blev bange på grund af det med knæet, og de blev enige om at bære vidnet ned i gården. A, G, C og E bar, men de tre andre fulgte med.

De kontrollerede hendes mobil for at se, hvem hun ringede til. Vidnet havde flere gange bedt om at få lov til at gå fra lejligheden, men hver gang skulle hun gøre noget, før hun fik lov, f.eks. skære i sig selv eller danse.

(Vidnets forklaring fylder 5 sider i dommen, ER)

En fremlagt lægeattest bekræftede et brandsår i panden, blålig misfarvning over næseryg, under venstre øje, ligesom et øjenbryn var afbarberet. Der var ikke omtalt andre tegn på vold.

Hovedparten af de tiltalte var ustraffede. 2 var tidligere straffet, men ikke af betydning for sagen.

5 af dem havde været frihedsberøvet nogle få dage.

Retten fandt G skyldig i forhold 1 og fandt på K's troværdige forklaring, der var støttet af delvise erkendelser fra nogle af de tiltalte, at K havde været udsat for de legemskrænkelser, der var nævnt i anklageskriftet, bort set fra, at det ikke fandtes bevist, at hun fik afsvedet dele af håret som følge af en forsætlig handling fra de tiltalte.

A, C, D, F og G havde, inden de fire sidstnævnte ankom til lejligheden, været vidende om, at formålet med besøget var at afstraffe K. (Dette begrundes nærmere i præmisserne, ER)

"Retten lægger endvidere til grund, at de fem nævnte tiltalte alle blev i lejligheden under hele forløbet, og at de ikke tog afstand fra voldsudøvelsen men derimod i forskellig grad deltog heri i det mindste ved at opmuntre og dermed tilskynde andre hertil. Disse fem tiltalte må derfor anses for i forening og efter aftale at have begået de legemskrænkelser, som retten ovenfor har fundet bevis for. Antallet og arten af legemskrænkelserne sammenholdt med at de fandt sted i et tidsrum på i hvert fald mere end 2 timer medfører, at forholdet kan karakteriseres som mishandling og dermed med rette er henført under straffelovens § 245, stk. 1.

Det må for de tiltalte B og E's vedkommende lægges til grund, at de først kom til stede ca. ½ time før K blev båret ned i gården, men at de ifølge B's forklaring forinden vidste, at K var i lejligheden, og at der nok ville ske hende noget. Det må endvidere lægges til grund, at de ved ankomsten blev orienteret om de forudgående overgreb mod K, men at de derefter deltog aktivt i afstraffelsen ved blandt andet at tegne på K's krop og barbere hendes øjenbryn af. Disse tiltalte findes ligeledes skyldige i forhold 2 i det nævnte omfang."

Alle blev fundet skyldige i blufærdighedskrænkelse, hvorimod der var dissens vedr. domfældelsen af 5 af de tiltalte for ulovlig frihedsberøvelse.

"Forhold 4

Da det som tidligere anført må lægges til grund, at de tiltalte B og E kun var til stede i ca. ½ time af det samlede forløb, og da det ikke findes bevist, at de vidste, hvor længe det forudgående forløb havde varet, finder retten ikke, at der er grundlag for at anse disse tiltalte for skyldige i frihedsberøvelse. Disse tiltalte frifindes derfor i dette forhold.

To af rettens medlemmer finder det ubetænkeligt at lægge til grund, at K i mere end to timer ikke havde mulighed for at forlade lejligheden, navnlig fordi hun ifølge sin forklaring blev fysisk forhindret heri samt fik tilkendegivet blandt andet, at hun kun kunne få lov at gå, hvis hun skar i sig selv. Disse dommere stemmer derfor for at anse de øvrige fem tiltalte for skyldige i dette forhold i overensstemmelse med tiltalen.

Et af rettens medlemmer finder det ikke bevist, at K var fysisk forhindret i at forlade lejligheden i hvert fald i perioder af det samlede forløb, og stemmer derfor for at frifinde også de øvrige fem tiltalte i dette forhold.

Der gives dom efter stemmeflertallet."

A fik 5 måneder.

B fik 4 måneder.

C fik 6 måneder.

D fik 4 måneder.

E fik 4 måneder.

G fik 6 måneder.

For alle gjaldt, at de tre måneder af straffen blev gjort betinget på grund af deres unge alder. Betingelserne omfattede for A tilsyn af Kriminalforsorgen med alkoholistvilkår og for de øvrige foranstaltninger i medfør af lov om social service § 52 med en prøvetid på 1 år. G blev yderligere pålagt tilsyn af Kriminalforsorgen med vilkår om behandling i "Anger Management".

Trusler - Betinget straf - Langvarig sagsbehandling

Straffelovens § 56 og § 266

T på 40 år og ustraffet dømt for i telefonsamtaler med sin søns mor at være fremkommet med truende udtalelser. Betinget straf uden straffastsættelse. Retten lagde bl.a. vægt på, at forholdene var begået for 1½ år siden i samtaler mellem to tidligere samlever.

Københavns Byret SS 4-3207/2008, 30/5 2008

T på 40 år var tiltalt for i perioden mellem den 24/12 2006 til den 1/1 2007 at have overtrådt straffelovens § 266, ved telefonisk til A på en måde, der var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for A's liv, helbred eller velfærd, ad flere omgange at have truet med at foretage en strafbar handling, idet han udtalte:

"Hvis du ikke kan "deale" med det mere, så sig det til mig. Så sig til mig: "Ved du hvad, T, jeg gider dig ikke", og så dør du! Og jeg er ligeglad, det gør du, lige på stedet!",

"Du skal overhovedet ikke provokere mig nogen som helst steder mere, fordi så klipper jeg dig lige på stedet!", og

"Den dag jeg ikke gider mere, så ryger du simpelthen!"

Der var påstand om straf. T, der var ustraffet, påstod frifindelse.

T bestred ikke udtalelserne, som den tidligere samlever havde optaget på diktafon, men forklarede bl.a., at den tidligere samlever A havde ringet flere gange den 24/12 2006 for at ændre en aftale omkring sønnen. T var hjemme hos sine forældre for at holde juleaften. Han tog telefonen ca. 9-13 gange, men telefonen ringede ca. 23 gange. Stemningen juleaften var ikke god, da T's far havde fået konstateret alvorlig sygdom, så denne juleaften kunne blive hans sidste jul med søn og barnebarn.

A forklarede bl.a., at hun havde følt sig truet. Hun ringede herefter op igen flere gange, da hun var bange for, at der skulle ske hende noget. Hun optog telefonsamtalerne, fordi hun var blevet truet mange andre gange af T. I 2007 begærede hun og fik fuld forældemyndighed over sønnen.

"Retten's begrundelse og afgørelse.

Tiltalte har erkendt, at han under samtaler med A har sagt som anført i anklageskriftet. Af de afspillede optagelser fra samtalerne fremgår, at tiltalte lyder truende og meget ophidset under samtalerne. Retten finder, at disse udtalelser er en overtrædelse af straffelovens § 266, da de er egnet til at fremkalde frygt, og tiltalte findes således skyldig som anført i anklageskriftet.

Straffebestemmelsen er straffelovens § 266.

Straffen bliver ikke fastsat, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte ikke tidligere er straffet, at forholdene er begået for 1½ år siden samt at udtalelserne er afgivet i samtaler mellem to tidligere samlevere."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år.

Landsforeningens Meddelelse 64/2008

Anklageskrifter - Narkotika

Retsplejelovens § 834, straffelovens § 191

T og S var i to særskilte forhold tiltalt for at have solgt heroin og kokain, "herunder" 100 g i forhold 2 og 50 g i forhold 3 under nærmere beskrevne omstændigheder. Byretten lagde i forhold 2 til grund, at T havde solgt en langt større mængde end 100 g, og i forhold 3, at S havde solgt eller havde til hensigt at sælge mindst 78 g heroin og kokain.

Under anken gentog forsvarerne den for byretten nedlagte protest mod anklageskriftets formulering, og landsretten var enig i efter en samlet vurdering - herunder at mængden af narkotika, som var omfattet af tiltalen, havde væsentlig betydning for de tiltaltes tilrettelæggelse af deres forsvar - at anklageskriftets beskrivelse af det yderligere salg ikke opfyldte kravene i RPL § 834, stk. 1, nr. 4. Der skete derfor alene domfældelse for salg af de mængder heroin og kokain, der udtrykkeligt var angivet i anklageskriftet.

For den ene tiltalte, S, fik ændringen ikke betydning for strafudmålingen, henset til tidligere domme for tilsvarende kriminalitet, hvorimod T fik nedsat straffen med 3 måneder til 1 år og 3 måneder. Statskassen betalte for begge sagens omkostninger for landsretten.

ØL 22. afd. a.s. nr. S-2261-07, 2/6 2008

T og S var sammen med K, hvis sag ikke var inddraget under anken, tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1.

T i forhold 2, "ved i perioden fra forsommeren 2005 til den 26. august 2005, i og omkring Odense at have solgt heroin og kokain, herunder 100 gram som tiltalte K, mod betaling, havde opdelt og pakket i salgsbreve."

S i forhold 3, "ved i perioden fra forsommeren 2005 til den 23. november 2005, i og omkring Odense at have solgt heroin og kokain, herunder 50 gram, som tiltalte K, mod betaling, havde opdelt og pakket i salgsbreve, ligesom tiltalte den 23. november 2005 med henblik på videreoverdragelse, var i besiddelse af 19,6 gram heroin og 8,6 gram kokain."

T var derudover i forhold 4 tiltalt for forud for august 2005 at have købt 30.000 smuglercigaretter, hvorved statskassen blev unddraget et told- og afgiftsbeløb på 37.312 kr.

De øvrige forhold er uden betydning for strafudmålingen.

Bevisførelsen omfattede ud over de tiltaltes forklaring, herunder især K's erkendelse af at have pakket 100 g for T og 50 g for S, bl.a. forklaringer fra politifolk om observationer mod og aflytning af de tiltalte.

T havde i 2004 fået samfundstjeneste for bl.a. lov om euforiserende stoffer og våbenloven. S havde fængselsdomme fra 2002, 2003 og 2004 for lov om euforiserende stoffer.

K fik en fællesstraf (reststraf på 244 dage) på fængsel i 1 år, der ansås udstået med varetægtsfængslingen fra 26/8 2005 til 14/7 2006. Retten lagde vægt på, at K kun medvirkede i mindre omfang, at hun havde medvirket ved sagens opklaring og på hendes gode personlige forhold.

Vedr. forhold 2 anførte byretten:

"Tiltalte K's forklaring lægges til grund. Sammenholdt med politiassistent P's forklaring om karakteren af telefonopkaldene til tiltalte og de afspillede telefonsamtaler, er det godtgjort, at tiltalte har solgt kokain og heroin i en langt større mængde end 100 gram, men som det på det foreliggende grundlag ikke er muligt nærmere at angive."

Vedr. forhold 3:

"Tiltalte K's forklaring lægges til grund. Sammenholdt med de ikke ubetydelige mængder, der er fundet hos tiltalte, findes han skyldig i at have solgt eller have til hensigt at sælge mindst 78 gram heroin og kokain."

Straffen for T blev udmålt til 1 år og 6 måneder samt en toldbøde på 70.000 kr. S fik 1 år, idet man lagde vægt på de mange forstraffe.

T og S ankede til frifindelse i det ikke erkendte omfang og i øvrigt til formildelse.

Det anføres i ankedommens indledning:

"De tiltalte har gjort gældende, at beskrivelsen af tiltalen i forhold 2 og 3, for så vidt angår de gennemførte salg, ikke opfylder betingelserne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 4, for, at der kan ske domfældelse for overdragelse af heroin og kokain i et omfang, der overstiger de udtrykkeligt anførte mængder på henholdsvis 100 gram for tiltalte T's vedkommende samt 50 gram for S's vedkommende. Uanset formuleringen i anklageskriftet i disse forhold (ved anvendelsen af ordet "herunder") kan der således højst ske domfældelse for salg af de udtrykkeligt angivne mængder.

Anklagemyndigheden har efter sin endelige påstand for begge tiltaltes vedkommende påstået stadfæstelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat, dog således at der for så vidt angår S er påstået frifindelse i forhold 7.

Tiltalte S er yderligere ved Odense Rets endelige dom af 22. oktober 2007 anset med fængsel i 8 måneder efter bekendtgørelse om euforiserende stoffer og for hæleri."

Referatet af bevisførelsen for landsretten udelades af referatet, da præmisserne gengiver det væsentligste.

Landsrettens bemærkninger:

"Begge tiltalte er i forhold 2 og 3 tiltalt for salg af heroin og kokain over en periode fra forsommeren 2005 til den 26. august 2005 for tiltalte T's vedkommende og til den 23. november 2005 for tiltalte S's vedkommende. Sidstnævnte er tillige tiltalt for opbevaring med henblik på salg af en nærmere angivet mængde.

Som en eksemplifikation af de tiltaltes salg er det beskrevet, at de begge har solgt heroin og kokain, som var pakket af K - for tiltalte T's vedkommende 100 gram og

for tiltalte S's vedkommende 50 gram. Derimod er omfanget af de tiltaltes øvrige salg i den anførte, længere periode ikke kvantificeret, heller ikke blot ved en omtrentlig eller skønnet angivelse, ligesom dette yderligere salg ej heller på anden måde er beskrevet, for eksempel ved angivelse af køber.

Efter en samlet vurdering - herunder, at mængden af narkotika, som er omfattet af tiltalen, har væsentlig betydning for de tiltaltes tilrettelæggelse af deres forsvar - findes anklageskriftets beskrivelse af det yderligere salg ikke at opfylde kravene i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 4. Der kan derfor i givet fald alene ske domfældelse for salg af de mængder heroin og kokain, der udtrykkeligt er angivet i gerningsbeskrivelsen i de to forhold.

I forhold 2 har tiltalte T erkendt, at han har været involveret i salg af hårde, narkotiske stoffer, mens tiltalte S i forhold 3 har nægtet salg, men har erkendt opbevaring af den mængde på ca. 28 gram heroin og kokain, som politiet fandt på hans bopæl.

K har også efter, at hendes egen sag er blevet endeligt afgjort, under vidneansvar fastholdt den samme detaljerede og troværdige forklaring, som hun afgav første gang kort efter sin anholdelse. Navnlig efter dette vidnes forklaring sammenholdt med de afspillede telefonaflytninger, fundet af ikke ubetydelige kontante beløb hos begge tiltalte og forklaringen fra V (.. sælger af kokain ..) lægges det til grund, at begge tiltalte har solgt heroin og kokain, som K havde pakket i salgsposer til salg på gadeplan, i en mængde af ca. 100 gram i alt for tiltalte T's vedkommende og af ca. 50 gram i alt for tiltalte S's vedkommende.

Efter bevisførelsen for landsretten findes de tiltalte således i dette omfang skyldige i forhold 2 og 3."

Vedrørende strafudmålingen:

"For tiltalte S findes straffen, der således alene fastsættes efter straffelovens § 191 og er en tillægsstraf efter straffelovens § 89 i forhold til dommen af 22. oktober 2007, passende fastsat til fængsel i 1 år under hensyn til tiltaltes tidligere domme for tilsvarende kriminalitet.

For T udmåles straffen til fængsel i 1 år 3 måneder under hensyn til mængden af de solgte stoffer og til tiltaltes forstraf samt til en bøde på 70.000 kr. i medfør af straffelovens § 50, stk. 2."

Statskassen betalte sagens omkostninger for landsretten.

- 00000 -

En af forsvarerne tilføjer bl.a.:

"Det pudsige ved det er, at jeg allerede i Byretten havde protesteret mod anklageskriftet, både skriftligt inden hovedforhandlingen og under hovedforhandlingen. Imidlertid nævnte byretsdommeren ikke dette i sin dom. Imidlertid var Landsretten lydhør overfor argumentet, og det er derfor rart at se, at anklagemyndighedens fisketur ikke altid lykkes."

Landsforeningens Meddelelse 65/2008

Beviser - Fotokonfrontation uden forsvarer - Frifindelse

Retsplejelovens § 745 d

17-årig T, der tidligere var straffet for ligeartet kriminalitet, i byretten idømt fængsel i 1 år for røveri, grov vold og husfredskrænkelse, men frifundet i landsretten, da det eneste bevis var et vidnes udpegning af T som en af gerningsmændene i en fotomappe, der dels var sket uden tilkaldelse af forsvarer, og dels ikke blev fremlagt for retten (dissens af 2 voterende).

ØL 17. afd. a.s. S-1029-08, 4/6 2008

T på 17 år var sammen med en anden tiltalt i sagens forhold 2 for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og legemsangreb af særlig rå og brutal karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, og overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, ved i december 2007 ca. kl. 19.25 i en lejlighed i Roskilde i forening med to uidentificerede medgerningsmænd for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold og trusler med pistoler at have frataget A en pung med kontanter samt en mobiltelefon, idet de uberettiget skaffede sig adgang til bopælen og tildelte A adskillige slag og spark i ansigtet og på kroppen, alt imens de udtalte "hvor er dine penge" og "hvorfor jagede du os væk", hvorved A blev påført alvorlig skade på milten med hospitalsindlæggelse til følge.

T og den medtiltalte nægtede sig skyldige. De forklarede begge, at de aldrig havde været på den pågældende adresse. T forklarede bl.a. yderligere, at han kendte A fra et andet område, hvor de begge tidligere havde boet i nærheden af hinanden.

A forklarede bl.a., at tre mænd var kommet farende ind i hans lejlighed med pistoler i hænderne. Han blev tildelt mange slag, og A fik en pistol sat i nakken, hvorefter hans

pung og mobiltelefon blev taget. A havde set de tre personer to dage før, hvor de trængte ind, men A fik afværget et røveri. Han så i forbindelse med anmeldelsen på nogle fotos, ca. 10-12 stykker. A genkendte med sikkerhed en af de personer, der var på billederne, og han udpegede også pågældende over for politiet. A havde om mandagen kigget på den pågældende person og kunne genkende ham som også værende den, der kom om onsdagen.

A havde senere været til en konfrontation (fotokonfrontation, ER), hvor han udpegede to personer.

I byretten var den pågældende fotomappe fremlagt med tilhørende politirapport.

T var i 2006 straffet først for vold efter § 244 og siden med en ungdomssanktion for § 245 - vold. I 2007 for røveri og ulovlig frihedsberøvelse med fængsel i 8 måneder, uden at man ved dommen ophævede ungdomssanktionen.

Byretten fastslog, at A havde været udsat for røveri og vold, der gik ud over straffelovens § 244, og fortsatte:

"Retten finder herefter tillige, at gerningsindholdet i straffelovens § 245, stk. 1 er realiseret, ligesom straffelovens § 264 er overtrådt.

For så vidt angår spørgsmålet om de tiltaltes deltagelse heri, har retten ved den stedfundne bevisførelse fundet det betænkeligt at anse det for tilstrækkeligt bevist, at tiltalte S er skyldig. Der er herunder henset til, at vidnet A ved konfrontationen den 17. januar 2008 alene udtalte, at tiltalte mindede meget om gerningsmanden. Denne tiltalte vil derfor være at frifinde.

Derimod har retten navnlig ved vidnet A's udpegning af tiltalte T i fotomappen den 17. december 2007 sammenholdt med vidnets forklaring i retten og det i øvrigt foreliggende fundet det bevist, at tiltalte er skyldig i tiltalen."

Retten lagde ved strafudmålingen til T vægt på forholdets grovhed, og at denne tidligere var straffet for ligartet kriminalitet, og fortsatte:

"Samtidig er der henset til tiltaltes unge alder, og det forhold, at tiltalte i forvejen står over for afsoning af dommen af 7. december 2007 på fængsel i 8 måneder.

Den tidligere idømte ungdomssanktion, jf. straffelovens § 74 a ophæves."

T ankede med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod domfældelse efter anklageskriftet samt skærpelse, herunder at tillige straffelovens § 247, stk. 1, blev citeret.

Både T og vidnet A forklarede i det væsentlige som for byretten.

A forklarede bl.a.:

"Han kan ikke genkende tiltalte i dag, da der nu er gået fem måneder, og han har svært ved at genkende mennesker af anden afstamning, hvis de f.eks. skifter frisure, og også hvis han kun har set pågældende i kort tid. Forevist fotos i bilag 6 kan trøjen på billedet godt have været den pågældende lyse hættetrøje med rødlige aftegninger, men det kan han ikke sige med sikkerhed. Han er stadig ikke kommet sig over skaderne, hverken fysisk eller psykisk."

Den i byretten medtiltalte, men frifundnes forklaring blev dokumenteret.

Landsretten udtalte:

"4 voterende udtaler:

A's udpegning af tiltalte som en af gerningsmændene, da politiet foreviste ham en fotomappe den 16. december 2007, udgør det eneste vægtige bevis i sagen. Henset til at fotoforevisningen ikke er sket under iagttagelse af bestemmelserne i retsplejelovens § 745 d, og at fotomappen ikke er fremlagt for retten, finder vi det ikke med tilstrækkelig sikkerhed bevist, at tiltalte har deltaget i røveri mod A. Vi stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

2 voterende udtaler:

Af de grunde, som byretten har anført, finder vi det bevist, at tiltalte er skyldig som fastslået ved byrettens dom.

Der træffes herom afgørelse efter stemmeflertallet.

Der er herefter ikke grundlag for at lade den tidligere idømte ungdomssanktion bortfalde, jf. straffelovens § 89 a, stk. 2."

T havde været fortsat frihedsberøvet under anken, altså fra den 13/12 2007 - 4/6 2008.

Trusler - Bomber - Betinget straf

Straffelovens § 56, § 135 og § 266

23-årig studerende dømt i anken for trusler og unødigt alarmering af politiet ved i forbindelse med sikkerhedskontrol i lufthavnen at have sagt, at hun havde en bombe. Byretten frifandt, men landsretten idømte betinget fængsel i 10 dage.

ØL 4. afd. a.s. nr. S-916-08, 9/6 2008

K på 23 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 266 og § 135, ved i september 2006 i forbindelse med sikkerhedskontrollen i lufthavnen at have oplyst, at hun var i besiddelse af en bombe, og ved umiddelbart efter at have oplyst, at hun var i besiddelse af sprængstof, hvorved politiet blev tilkaldt.

Der var påstand om fængselsstraf.

K påstod frifindelse. Hun forklarede bl.a., at hun havde været sammen med tre medstuderende. De var i højt humør og fjollede rundt. Da hun skulle igennem detektoren, gav den udslag, fordi hun havde en jakke med guldknapper. Henvendt til sine rejsefæller sagde hun som en joke: "Åh nej, nu håber jeg ikke, at de opdager sprængstoffet."

Vagten havde hørt udtalelsen og bad hende gentage. Hun svarede med et undskyld, og at det var en uheldig kommentar, hvorefter hun gentog. Herefter blev politiet tilkaldt, og hun fik at vide, at hun havde dummet sig. (Let forkortet referat, ER)

Sikkerhedsvagten V forklarede bl.a., at K med front til ham havde sagt, at hun havde en bombe på sig. Da han bad hende gentage udtalelsen, sagde hun, at hun havde sprængstoffer på sig. Det var helt normal procedure, at politiet blev tilkaldt. Han ville nok mene, at hun kun sagde det for sjov.

En studiekammerat S bekræftede bl.a. K's forklaring om, at de havde pjattet en del. K havde, da detektoren bippede, sagt: "De har fundet min bombe". Det var helt klart henvendt til rejsefællerne. Da vagten havde bedt hende gentage, havde hun først sagt "ikke noget". Da vagten igen bad hende sige, hvad hun havde sagt, svarede hun: "Jeg sagde, at I havde fundet min bombe." Hun havde samtidig sagt, at det var for sjov.

K var ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Byrettens begrundelse og afgørelse:

"Ved tiltaltes egen forklaring og de to vidneforklaringer kan det faktiske hændelsesforløb beskrevet i anklageskriftet lægges til grund.

Tiltaltes ordvalg er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, jf. straffelovens § 266, og især når en sådan udtalelse fremsiges i en lufthavn. Bestemmelsen i straffelovens § 266 er imidlertid ikke objektiv, men kræver forsæt, og ordene skal derfor ses i den sammenhæng, de er blevet sagt i.

Det må efter bevisførelsen, herunder især vidnet S's forklaring, lægges til grund, at tiltalte fjollede rundt med sine 3 venner, at hun, efter at detektoren havde bippet, som en joke til to af sine venner sagde noget i retning af, at hun var i besiddelse af en bombe, og at hun efter, at vagten havde bedt hende gentage, hvad hun havde sagt, gentog ordene, men straks gjorde opmærksom på, at der var tale om en joke.

Under disse omstændigheder finder retten ikke, at der er tale om en forsætlig trussel, hvorfor tiltalte frifindes for overtrædelse af straffelovens § 266. Som følge heraf frifindes tiltalte endvidere for overtrædelse af straffelovens § 135."

Anklagemyndigheden ankede med påstand om domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet. K påstod stadfæstelse.

Sikkerhedsvagten V forklarede supplerende, at det ikke var hele tjekestedet, men kun den kolonne, som K havde passeret, der blev lukket i anledning af K's udtalelser. Ifølge sikkerhedsreglerne i lufthavnen skal personalet lukke kolonnen, hvis sådanne udtalelser fremkommer. Det gælder uanset, om den pågældende siger, at der er tale om en joke. K lignede ikke en, som man normalt ville mistænke for at medbringe sprængstof, men man kan aldrig vide, hvem der kan tænkes at ville gøre det.

Landsretten udtalte:

"Efter bevisførelsen for landsretten lægges til grund, at tiltalte, da metaldetektoren gav udslag, direkte til sikkerhedsvagten V udtalte, at det var fordi hun havde en bombe på sig, og at tiltalte, da V bad hende gentage, hvad hun netop havde sagt, udtalte, at hun havde sprængstof på sig, hvilket i overensstemmelse med lufthavnens sikkerhedsregler bevirkede, at den pågældende kolonne blev lukket og politiet tilkaldt.

Tiltaltes udtalelser til sikkerhedspersonale i lufthavnen om at have en bombe på sig og om besiddelse af sprængstof er egnet til at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, jf. straffelovens § 266, og bevirkede, at politiet blev tilkaldt, jf. straffelovens § 135, hvilket, da udtalelserne blev afgivet må have stået tiltalte klart.

Som følge heraf finder landsretten tiltalte skyldig i forhold 1 og 2.

Straffen fastsættes til fængsel i 10 dage, der gøres betinget som nedenfor bestemt."

Betingelserne omfattede 1 års prøvetid.

Landsforeningens Meddelelse 67/2008

Forsvarere - God advokatskik - Ukorrekt henvendelse til sagkyndigt vidne - Retslægerådet

Retsplejelovens § 126

Advokat A rettede gentagne henvendelser til et medlem, V, af Retslægerådet i anledning af dennes forklaring i en ankesag om aldersbestemmelse af A's klienters børn. Korrespondancen fortsatte 1½ år efter fældende dom. I den seneste henvendelse anførte A, at det var uheldigt, at V ikke havde besvaret et tidligere stillet spørgsmål, idet de domfældte var idømt 30 dages fængsel og var blevet adskilt fra deres barn. I mangel af en sammenhængende, underbygget forklaring ville han anmode sine klienter om at overveje, hvorvidt de lægeetiske regler var overholdt, og om der forelå en overtrædelse af V's faglige virksomhed.

Advokatnævnet fandt, at A groft havde tilsidesat god advokatskik, og pålagde A en bøde på 25.000 kr. (dissens for 50.000 kr.).

Advokatnævnet j.nr. 02-0402-07-2444, 16/6 2008

"Ved dom af 24. januar 2006 idømte Vestre Landsret LA og HA 30 dages betinget fængsel for afgivelse af urigtige oplysninger til Udlændingestyrelsen (nu Udlændingesservice) om deres børns alder. Under retssagen havde blandt andet overlæge V, der var indkaldt i sin egenskab af medlem af Retslægerådet, afgivet vidneforklaring. I dommen henviste landsretten blandt andet til V's vidneforklaring.

Ved brev af 12. juni 2007 rettede indklagede som advokat for de domfældte henvendelse til V med spørgsmål til V's vidneforklaring.

Ved brev af 22. juni 2007 til indklagede korrigerede V en oplysning og kommenterede andre oplysninger. Endvidere henviste han til en artikel fra Retslægerådets årsberetning 2003 til 2005.

Ved brev af 27. august 2007 anmodede indklagede blandt andet V om nærmere at oplyse, hvordan han var kommet frem til en knoglealder på 20 år.

Ved brev af 10. september 2007 til indklagede anerkendte V modtagelsen af brevet af 27. august. Han anførte, at indklagede kunne finde en mere udførlig beskrivelse af de metodologiske forhold i artiklen "Vurdering af alderen hos børn, unge og voksne", som findes i Retslægerådets årsberetning for 2001 til 2002, side 53 til 55.

Ved brev af 18. september 2007 til V anførte indklagede, at brevet af 10. september ikke indeholdt en besvarelse af det stillede spørgsmål, og at det var uheldigt, at V ikke havde besvaret spørgsmålet i brevet af 27. august, idet de domfældte var blevet pålagt fængselsstraf på 30 dage og var blevet adskilt fra deres barn. Endelig anførte han, at han i mangel af en sammenhængende, underbygget forklaring ville anmode sine klienter om at overveje, hvorvidt de lægeetiske regler var overholdt, og om der forelå en overtrædelse af V's faglige virksomhed.

Ved brev af 27. september til indklagede anførte Retslægerådet, at rådet tog skarpt afstand fra advokatens gentagne henvendelser til et vidne i en straffesag i anledning af vidnets forklaring under sagen.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har gjort gældende, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved at gå videre end berettiget varetagelse af klienternes interesser tilsiger og ved at fremme sagen på utilbørlig måde,

ved af egen drift og ved gentagne gange at rette henvendelse til et vidne i en afsluttet straffesag i anledning af vidnets forklaring i retten.

Klager har til støtte for sin påstand anført,

at det er betænkeligt, at indklagede ved brevet af 18. september 2007 til vidnet anførte, at han agtede at anmode sine klienter om at overveje, om der forelå en overtrædelse af de lægeetiske regler og en overtrædelse af vidnets faglige virksomhed, såfremt vidnet ikke fremkom med en sammenhængende, underbygget

forklaring. En sådan fremgangsmåde, der har chikanøs eller truende karakter, må betragtes som ganske utilbørlig i relation til et vidne i en straffesag.

Klager har henvist til, at det følger af § 1, stk. 1 i lov om Retslægerådet, at rådets opgave er at "afgive lægefaglige og farmaceutiske skøn til offentlige myndigheder i sager om enkeltpersoners retsforhold". Det påhviler således ikke Retslægerådet eller dets enkelte medlemmer at besvare spørgsmål fra private parter uden anmodning fra en offentlig myndighed.

Indklagede:

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført,

at hans handlemåde ligger inden for rammerne af god advokatskik, idet han blot oplyste V om, at fortsat manglende besvarelse kunne medføre retslige skridt,

at formålet med henvendelserne var at give V en mulighed for at forklare sig, idet en sammenhængende og udtømmende forklaring ville kunne have medført, at hans klienter droppede sagen,

at der er vist et stort hensyn til V,

at der var et reelt indhold i tvivlen om, hvorvidt V's forklaring var retvisende,

at Vestre Landsrets dom vil blive søgt genoptaget, og

at V står til ansvar for sine udtalelser uanset, at de blev afgivet under en retssag.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Nævnet finder, at indklagede er gået videre end berettiget varetagelse af sine klienters interesser tilsiger ved i brev af 18. september 2007 at anføre, at han ville bede sine klienter overveje om V havde tilsidesat sine lægelige forpligtelser. Nævnet har lagt vægt på, at V afgav sin udtalelse som medlem af Retslægerådet, og at V ved sin vidneforklaring og breve af 22. juni og 10. september 2007 redegjorde for grundlaget for Retslægerådets aldersfastsættelse.

Nævnet finder, at indklagede ved sin adfærd i sagen groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens §126, stk. 1.

4 medlemmer af nævnet finder, at bøden skal fastsættes til 25.000 under hensyn til sagens grovhed.

1 medlem af nævnet finder under hensyn til den overordentlig grove overtrædelse af god advokatskik, at bøden bør fastsættes til 50.000 kr.

Efter voteringens udfald fastsættes bøden til 25.000 kr., som indklagede i medfør af retsplejelovens §147 c, stk. 1, pålægges at betale til statskassen.

Indklagede kan indbringe nævnets afgørelse af adfærdsklagen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

På nævnets vegne
A. F. Wehner"

Landsforeningens Meddelelse 68/2008

Forsvarere - Misbrug af stilling - Ukorrekt henvendelse til vidne - Bøde

Retsplejelovens § 739, straffelovens § 155

Advokat A havde som beskikket forsvarer kontaktet en pårørende til sin varetægtsfængslede klient T, der var sigtet for kvalificeret vold, og bedt den pårørende sige til T's datter, at hendes forklaring ville kunne påvirke udfaldet af straffesagen, og at hun ikke behøvede at vidne mod sin far. Barnet på 16 år havde overværet en mulig voldsepisode mellem hendes forældre. A idømt 10 dagbøder á 1.000 kr.

Retten i Roskilde S 5A 1868/2008, 23/6 2008

Advokat A var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 155, jfr. retsplejelovens § 739, ved i juni 2007 at have misbrugt sin stilling som beskikket forsvarer for T, der var varetægtsfængslet og undergivet brev- og besøgskontrol, idet A efter besøg hos T telefonisk kontaktede T's svigerdatter K og bad denne om at kontakte vidnet V og oplyse hende om, at hendes forklaring ville kunne påvirke udfaldet af straffesagen, og at hun ikke behøvede at vidne mod sin far T.

Der var påstand om bødestraf. A nægtede sig skyldig og påstod subsidiært straffelovens § 82 og § 83 bragt i anvendelse.

Dommen er på 8 sider. Det fremgik bl.a. af A's forklaring, at han ikke var beneficeret advokat og ikke gennem sit 20-årige virke havde beskæftiget sig så hyppigt med straffesager. Han kendte ikke T på forhånd. Under det første besøg i arresten havde han forud deltaget i en politiafhøring, men ikke fået overgivet forsvarergenparter.

T oplyste ham om, at datteren V havde overværet hele den episode, som dannede grundlag for sigtelsen i et af forholdene. A orienterede T om, at datteren var omfattet af en vidnefritagelsesgrund, og T spurgte, om A ville ringe og orientere V om dette. Da A afslog, idet han ikke ville mistænkes for at påvirke vidner, bad T ham tale med svigerdatteren, som A alligevel skulle ringe til, hvilket A indvilligede i.

Han ringede til svigerdatteren og orienterede denne om, at V var omfattet af en vidnefritagelsesgrund, og orienterede svigerdatteren om T's situation, idet det var svigerdatteren, der havde bedt ham repræsentere T. Orienteringen omfattede mulige sanktioner, varetægtsfængsling og forskelle mellem straffelovens § 244 og § 245. Det var ikke hans intention, at dette skulle videregives til V.

Han fik først senere tilstillet forsvarergenparter i sagen.

Han mente ikke, at han havde sagt til svigerdatteren, at V's vidneudsagn kunne påvirke sagens udfald. Han havde også talt med T's bror og mor.

Svigerdatteren K bekræftede som vidne at have taget initiativet til, at A blev beskikket. Hun huskede at være blevet kontaktet den 26/6 2007 om morgenen af A, der sagde, at hun skulle ringe til V og oplyse denne om, at hun var omfattet af en vidnefritagelsesregel.

Herudover oplyste A under deres samtale, at V's forklaring om, hvad der i givet fald var blevet smidt i hovedet på V's mor, havde stor betydning for den straf, som ville blive udmålt for T. A kom ind på forskelle mellem § 244 og § 245.

Hun huskede ikke, om hun under drøftelserne med A blev bedt om at bringe noget videre til V om den bevistvivl, der kunne være i sagen og betydningen af § 244 og § 245. Hun gik ud fra, at det skulle viderefortælles til V. Umiddelbart efter ringede hun til V og fortalte om vidnefritagelsesgrunden og den mulige bevistvivl, der kunne være om, hvad der blev kastet, samt forholdet mellem § 244 og § 245. K havde taget og gemt notater fra samtalen med A.

Da K følte sig som en lus mellem to negle, kontaktede hun også V's mor og fortalte om sine samtaler med A og V. Moderen skulle være på "omgangshøjde" med situationen.

V blev under vidnepligt og -ansvar afhørt. Hun havde fået en opringning fra K, hvorefter V skulle tænke sig godt om, og hendes eventuelle forklaring i retten om voldsepisoden kunne have konsekvenser for V's og T's fremtid. Hun havde så fået at vide, at hun ikke var nødt til at afgive forklaring i retten. Hun var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. Hun var på daværende tidspunkt 16 år. Hun endte med at fastholde sin beslutning om at afgive forklaring i retten.

Retten indleder med at fastslå, at A var beskikket for T, der i et af forholdene var sigtet for kvalificeret vold mod sin ægtefælle, og at T's datter V var vidne til episoden.

A havde under et fængselsbesøg lovet T at kontakte dennes svigerdatter og foranledige, at svigerdatteren meddelte V, at hun var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. Rettens præmisser fortsætter:

"Retten lægger endvidere efter tiltaltes forklaring til grund, at han den 26. juni 2007 ikke var bekendt med, om V var afhørt til sagen af politiet, men at det var åbenbart, at en sådan afhøring i hvert fald ville finde sted.

Det lægges efter tiltaltes og K's forklaring for retten og efter de af K i retten vedståede forklaringer til politirapport til grund, at tiltalte under en telefonsamtale med K den 26. juni 2007 oplyste, at V var omfattet af en vidnefritagelsesgrund, og at tiltalte bad K om at videregive denne information til V. Det lægges endvidere til grund, at tiltalte tillige under samtalen med K forklarede og betonedede betydningen af detaljerne i den forklaring, som V eventuelt ville afgive om den episode, som lå til grund for voldssigtelsen mod T, og at tiltalte i den forbindelse redegjorde for forskelle mellem straffelovens § 244 og § 245.

Efter vidnerne K og V's forklaring for retten og de af disse vidner i retten vedståede forklaringer til politirapport, finder retten, at K under en telefonsamtale med V, gennemført straks efter K's samtale med tiltalte, videregav både oplysningen om, at V var omfattet af en vidnefritagelsesgrund, og oplysningerne om betydningen af V's forklaring i sagen. Efter V's forklaring om samtalens forløb samt K's forklaring om sit manglende kendskab til juridiske spørgsmål lægger retten til grund, at det under samtalen stod klart for V, at K's oplysninger måtte hidrøre fra T's forsvarer og som sådan var afstemt med T.

Retten finder, at tiltalte ved det beskrevne handlingsforløb indså eller burde indse som en overvejende sandsynlig følge, at K under sin efterfølgende samtale med V ville videregive ikke blot oplysningen om vidnefritagelsesmuligheden, men tillige de nært tilknyttede oplysninger om betydningen for sagens udfald af V's mulige forklaring i sagen, og at dette - som oplysninger hidrørende fra hendes faders forsvarer - samlet set ville være egnet til at påvirke indholdet af V's mulige forklaring. Herefter, og når henses til efterforskningens stadie på tidspunktet for tiltaltes kontakt med K og til V's unge alder og tilknytning til T, finder retten det bevist, at tiltalte ved de beskrevne dispositioner misbrugte sin stilling som beskikket forsvarer til at modarbejde sagens oplysning.

Tiltalte har derfor overtrådt straffelovens § 155, jf. retsplejelovens § 739.

Straffen fastsættes til 10 dagbøder á 1.000 kr., jf. straffelovens § 155, 1. pkt.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage.

Retten har ved straffastsættelsen lagt særlig vægt på forholdets karakter. Retten har fundet, at der ikke er grundlag for at lade straffen formilde, nedsætte eller bortfalde efter bestemmelserne i straffelovens § 82 eller § 82."

Landsforeningens Meddelelse 69/2008

Udvisning - Varetægtsfængsling efter dom - Proportionalitet - Langvarig sagsbehandling

Udlændingelovens § 35, retsplejelovens § 762

Der gælder ingen tidsgrænser i udlændingeloven. Der er alene en bred henvisning til RPL, herunder om proportionalitet. Hvis det ikke virker med at fastsætte kortere frister end 4 uger med tilkendegivelse af, at nu må der ske noget, kan dog selv en byretsdommer blive utålmodig og ende med at løslade.

Københavns Byret SS 90. 6899/2008, 26/6 2008

Den statsløse palæstinenser M blev den 8/6 2005 idømt fængsel i 8 måneder samt udvist med indrejseforbud, dels for en række erhvervsmæssige tyverier af biler, dels et enkelt voldsforhold, der blev henført under § 245.

I perioden 12/5 2006 til 15/10 2007 var M undvejet fra afsoning. Han kunne som udlænding, der skulle udvises, blive prøveløsladt den 9/2 2008, men man trak prøveløsladelsen, således at han først blev fremstillet den 29/2 2008, hvor han straks blev varetægtsfængslet igen på udlændingelovens § 35.

I god tid inden prøveløsladelsen havde politiet opsøgt M, der ikke ville medvirke til en frivillig udsendelse. Han anførte bl.a., at han ikke havde noget hjemland, at han havde boet her siden 1989, hvor han med to successive koner nu havde 12 børn, halvdelen danske statsborgere. I 1994 havde han fået konventionsstatus efter først at have fået humanitær opholdstilladelse i 1990. Sagen blev med overskriften "Haster - Frihedsberøvet" sendt til Udlændingesservice med henblik på Udlændingesservices afgørelse efter udlændingelovens § 31.

Under retsmødet den 29/2 2008 henviste anklageren bl.a. til den tidligere undvigelse, som retten også lagde vægt på. Fristen blev fastsat til 4 uger, og Vestre Landsret stadfæstede i henhold til byrettens grunde den 3/3 2008 (VL S-0511-08).

Sagen overgik til København, hvor der var fristforlængelser 28/3 (4 uger stadig med henvisning til flugtfaren), 24/4 (frivillig forlængelse), 22/5 (protest med henvisning til, at M endnu ikke havde været til samtale hos Udlændingesservice, trods at sagen var overgivet hertil i januar), 12/6 (protest) og 26/6 2008.

Forud for seneste retsmøde havde politiet igen rykket Udlændingesservice. Første svar den 23/6 2008 lød, "at der var travlt, og at sagerne blev behandlet efter prioritet". Ved en fornyet henvendelse den 25/6 2008 lød svaret, at M ville blive interviewet den 14/7 2008 med henblik på en afgørelse efter udlændingelovens § 31. Afgørelsen forventedes at foreligge senest 4 uger efter, at interviewet havde fundet sted.

Anklagemyndigheden begærede ved retsmødet den 26/6 2008 en yderligere forlængelse i 4 uger. Forsvareren protesterede med henvisning til langsommelig sagsbehandling hos Udlændingestyrelsen sammenholdt med proportionalitetsbetragtninger.

Der afsagdes sålydende kendelse:

"Udlændingen har været frihedsberøvet efter udlændingelovens § 35, stk. 1, siden den 29. februar 2008. Den ved Retten i Århus den 8. juni 2005 idømte straf med fængsel i 8 måneder var fuldt afsonet den 21. maj 2008. Det er oplyst, at der den 3. januar 2008 blev rettet henvendelse til Udlændingesservice med henblik på gennemførelse af undersøgelse i medfør af udlændingelovens § 31. Udlændingesservice har netop meddelt at undersøgelsen kan gennemføres den 14. juli 2008, og at en afgørelse kan

forventes at foreligge senest 4 uger efter interviewet har fundet sted. Udlændingen er statsløs palæstinenser, og en eventuel udsendelse afventer resultatet af § 31-undersøgelsen. Efter en samlet afvejning af proportionalitetshensyn finder retten ikke tilstrækkeligt grundlag for fortsat tilbageholdelse i medfør af udlændingelovens § 35, stk.1, nr. 1, hvorfor

b e s t e m m e s:

Frihedsberøvelsen af udlændingen M ophæves."

Politiet kærede og begærede opsættende virkning, men retten løslod M, der herefter blev pålagt at tage ophold i Sandholmlejren med meldepligt.

Senere samme dag meddelte politiet, at kære blev frafaldet.

Landsforeningens Meddelelse 70/2008

Røveri - Udvisning betinget og ubetinget - Medvirken

Straffelovens § 23 og § 288, udlændingelovens § 24, § 24 b og § 26

19-årig T af kroatisk afstamning og hans 16-årige norske kæreste K dømt for gaderøveri mod en 15-årig dreng og dagen efter for T's vedkommende et butiksrøveri og for K's vedkommende alene tyveri. Herudover for begge 3 tricktyverier i beboelseslejligheder.

T, der ikke havde forbindelse med sit hjemland og havde levet den største del af sit liv i Danmark, (hvor han havde sin talrige familie, ER), blev frifundet for ubetinget udvisning trods 2 tidligere røveridomme og alene idømt betinget udvisning og en fængselsstraf på 2 år. K blev idømt fængsel i 8 måneder og udvist i 5 år.

Københavns Byret SS 4-7385/2008, 11/6 2008

K på 16 år fra Norge og T på 19 år, herboende og kroatisk statsborger, var tiltalt begge for røveri i januar 2008 om eftermiddagen på gaden og senere ved en bank, idet de tvang A ved vold eller trussel om vold til at hæve 200 kr., idet T tog fat i A og hev ham ind i en port, mens han sagde: "Du spilder min tid. Jeg skal bruge nogle hurtige penge", "Nu skal du til at passe på, skal du have en på hovedet eller skal jeg fyre dig én", "Jeg kender dem, der lige har skudt én her i Mimersgade, og det samme kunne nemt ske for dig". Da A ikke havde penge på sig, fortsatte truslerne for at få ham til at hæve nogle penge i bankens kontantautomat.

Forhold 2 drejede sig om et røveri dagen efter i en skrædderforretning, hvor de skulle have stjålet en pengekasse med 534 kr., idet T skubbede indehaveren væk og på vej væk truede en person, idet T sagde: "Skrid eller jeg stikker dig".

Forhold 3-5 drejede sig om 3 tricktyverier i januar 2008, hvor T og K erkendte at have stjålet henholdsvis en mobiltelefon, en pung med diverse kort og et digitalkamera, idet de under forskellige påskud skaffede sig adgang til de pågældende lejligheder.

Herudover havde T 3 særskilte forhold, dels våbenloven ved at være i besiddelse af en dolk med klinge på 12,3 cm, en peberspray og et samuraisværd med en klinge på 49,5 cm, dels straffelovens § 124 ved under anholdelse at være flygtet ud af vinduet på en politistation, og endelig lov om euforiserende stoffer ved at være i besiddelse af hash i fængslet.

Der var påstand om fængselsstraf og udvisning.

De tiltalte bestred røverierne, og K forklarede bl.a., at det var A, der havde henvendt sig til parret og spurgt, om de havde noget hash, og det var grunden til, at han hævede de 200 kr. Han ville have mere hash, hvorfor han på ny satte hævekortet i automaten, og T trykkede på knappen med 2.000 kr. Så mange penge havde drengen imidlertid ikke, og hævningen blev afvist.

K forklarede bl.a. om forhold 2, at hun godt vidste, at T ville stjæle penge. Manden prøvede at løbe efter dem, men forgæves. De mødte ikke nogen udenfor. T havde ingen kniv med.

De 3 tricktyverier var som nævnt erkendt.

T forklarede bl.a., at det var parret, der rettede henvendelse til drengen A og spurgte, om han var interesseret i at købe knap 30 g hash for 1.000 kr. Drengen ville godt købe for 200 kr. T havde ikke presset A ind i en port. T bekræftede at have trykket på knappen for 2.000 kr., efter at drengen havde hævet 200 kr., idet drengen var interesseret i at købe mere hash.

Om forhold 2 forklarede T bl.a., at de havde fulgt skrædderen ind i baglokalet, hvor T så sit snit til at tage kassen, mens skrædderen var uopmærksom. Der var ingen, der forsøgte at stoppe dem. Han havde ikke kniv med.

T erkendte de 3 tricktyverier, våbenlovsovertrædelsen og flugten fra politistationen, idet han dog straks efter meldte sig igen.

Vedr. det sidste forhold oplyste T bl.a., at der blev kastet en pakke over fængelsmuren, hvoraf T skulle have 3-4 g hash. Det blev opdaget af fængselspersonalet.

A forklarede, at T, som han genkendte, sammen med en pige havde spurgt, om vidnet røg hash. Da han svarede nej, tilbød T nogle fladskærme, hvortil vidnet sagde nej og herefter ordnede sit ærinde i banken. T og pigen var stadig uden for og blev ved med at spørge, om vidnet ville købe hash, og bad vidnet gå ind i en port, hvor T blev højroset og truende. Til sidst accepterede vidnet at købe for 200 kr. for at slippe. T havde fat i vidnets trøje. Da de var henne ved pengeautomaten, indsatte vidnet kortet, hvorefter T skubbede ham væk med armen og trykkede 2.000 kr., men transaktionen blev afvist.

Vidnet bekræftede sin tidligere forklaring til politiet om at være truet med at blive skudt.

Skrædderen forklarede bl.a., at det var K, der tog hans taske og pengeskrin i baglokalet. Hun løb. Der var ingen, der rørte vidnet, men manden (T) stod i vejen, og så skubbede vidnet til ham. Manden, som han havde genkendt i en fotomappe, var ikke voldelig.

En cyklist uden for skrædderforretningen havde set en kvinde komme op af butikken, en mand kom efter, og skrædderen kom også og råbte om hjælp. De pågældende gik forbi vidnet, og han råbte op, men manden sagde, at han skulle lade dem være, eller ville han blive stukket ned. Vidnet så ingen våben.

T var tidligere straffet bl.a.:

- 2003 §§ 119, 124, 260 og 288, stk. 1, nr. 1, med betinget fællesstraf af 1½ års fængsel.
- 2005 §§ 288, til dels § 21, 276 og 121 samt våbenloven med fængsel i 9 måneder.
- 2006 § 290 fællesstraf 8 måneder, der omfattede reststraffen på 255 dage fra prøveløsladelse efter dommen i 2005.
- 2007 §§ 252 og 253 samt færdselsloven. Fængsel i 3 måneder.

K var ustraffet.

I forhold 1 lagde retten A's forklaring om det passerede til grund, herunder at T havde fremsat trusler ved bl.a. at nævne skyderiet i Mimergade og ved at sige, at vidnet kunne blive skudt. A gav herefter de 200 kr., og T var skyldig i røveri heraf. K, der

var klar over, at T ikke havde noget hash at sælge, fulgte efter T og A ind i porten, ligesom det fremgik af overvågningsbillederne fra hæveautomaten, at K stod lige ved siden af vidnet, da han hævede pengene. K fandtes herefter skyldig i medvirken til røveri.

Parret blev frifundet for et efterfølgende røveri af A's mobiltelefon (der ikke er med i referatet ovenfor, ER).

Retten lagde vedr. forhold 2 til grund, at parret havde indfundet sig hos skrædderen for at stjæle, og at K tog pengene og løb, ligesom T spærrede døren, så forurettede ikke kunne komme forbi, og T uden for forretningen til cyklisten sagde, "at han skulle lade dem være, ellers ville han stikke ham ned". T blev fundet skyldig i røveri - § 288, stk. 1, nr. 2.

Derimod fandtes det ikke godtgjort, at K havde det fornødne forsæt til røveri, hvorfor hun alene blev fundet skyldig i tyveri.

T, der oplyste, at han var opvokset i Danmark sammen med sine forældre, blev idømt fængsel i 2 år. Vedr. udvisning bemærkede retten:

"Da retten ikke finder, at der er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise tiltalte T, idet udvisning af tiltalte må antages at virke særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, tages påstanden om udvisning alene delvis til følge, således at der sker betinget udvisning, jf. udlændingelovens § 22, jf. § 24 b. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte ingen forbindelse har til sit hjemland, og til at han har levet den største del af sit liv i Danmark."

K blev straffet med fængsel i 8 måneder og udvist i 5 år, idet udlændingelovens § 26 ikke fandtes at være til hinder herfor. K havde under varetægtsfængslingen været anbragt i surrogat.

- oo0oo -

T's talrige familiemedlemmer, der overværede sagen, var ikke tilfredse med rettens afgørelse og måtte eskorteres ud af retslokalet af tilstedeværende politifolk og fængselsfunktionærer efter nogle udtalelser, der ikke fortjener at blive gentaget.